Színházi és egyetemi bűzbombák!

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 NOVEMBER 1. * 29. (3070.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

—... és szól a holló: SOHASEM!

Ára 50 fillér

Gulliver és a törpék

— Le a „Nagyasszony"-nyal! Le a nagyemberrel!

Egy elmebeteg megszökött a Lipótmezőről és nyilatkozik a Borsszem Jankónak

Még tíz nap előtt történt, hogy egy elmebeteg titokzatos körülmények között megszökött a lipótmezei tébolydából. A rendőrség titokban tartotta a dolgot, mert attól félt, hogy a társadalmi konszolidáció nehezen összeeszkábált művét ez az őrült könnyen felboríthatja. A *Borsszem Jankó* szemfülesének mégis sikerült kinyomozni a szökevény tartózkodási helyét. Ma, amikor minden bolondot meginterjuvolnak, csak természetes, hogy ez a hivatásos őrült nem úszhatta meg a dolgot interju nélkül. Ime, a szenzációs nyilatkozat:

— Magyarországon a vakok helyzete a legszomorúságosabb, elhatároztam hát, hogy segítek rajtuk. Fölkerestem őket és elmondtam nekik, milyen sanyarú és kétségbeejtő a szegény háztulajdonosok sorsa. És képzelje, ettől mingyárt rózsaszínűnek látták a maguk helyzetét. Legközelebbi tervem az, hogy egy felsőbb leányiskolát nyitok, ahol Sebestyén Géza tanítja majd a hit- és erkölcstant, Fedák Sári a kereskedelem és áruismé-t, Salamon Béla a bölcsészettant, Csontos Imre a szónoklattant, Feleky Géza a tornát és Gál Jenő a szépészettant.

— Ha ez sikerül, — folytatta — egy olyan egyetemet létesítek, ahol mindenki tanul. A fiatal diákok épp úgy, mint a „Vének tanácsának" professzortagjai. Az a spúriuszom, hogy némelyik egyetemi tanárra sokkal jobban ráfér a tanulás, mint az ifjakra. Bár egyéb is rájuk férne!

— Hallottam, hogy a Dob uccában megalakult a Krisztushívő zsidók szövetsége. Hát ez semmi! Én az Ébredők egyesületében meg fogom alakítani a Krisztushívő Keresztények Szövetségét.

Mikor ideért, rémülten menekültem, mert az utóbbi kijelentésével az elmebaj oly előrehaladott fokáról tett bizonyságot, hogy jobbnak láttam rendőr után szaladni.

—

ALEXANDER BERNÁT

Csak bölcselő volt, semmi más,
Tudásra, szívre nem hibás.
Hirdette, mi a jó, a szép,
Kevés van, ki nyomába lép.
Pennája volt csak, nem hatalma
S így nem a hála lett jutalma.
Szegény tudós, de még szegényebb
A kor s a tér, ahova tévedt.

—

Anyuka nevel

— Ilyen kifejezést nem szabad a szádra venni, Pistike!

— De mama, hiszen ezt Tell Vilmos mondta!

— Na, ezzel a fráterrel sem engedem meg, hogy összejöjj!

—

Morfondálás a Nemzeti Színházban

Furcsa a mai generáció: a mások orra alá törik a — bombát s a magukét fújják.

Új dramaturgia

Szerző: Nem értem, direktor úr... Mi kifogása van a darabom ellen, hiszen eddig a legjobb véleménnyel volt róla.

Direktor: Igen, igen, barátom, de mit fog hozzá szólni Zsabka Kálmán?...

A LEVÉL
Maugham
szenzációs drámája
a
VÍGSZÍNHÁZBAN
Gombaszögi Frida
remek alakításával

ZSABKA URAM!

— Zsabka uram, Zsabka uram!
„Mi bajod van, édes fiam?"
— Műsoron van a Nagyasszony...
„Bízd csak rám, ez ne aggasszon".

— Zsabka uram, Zsabka uram!
„Mi baj megint, édes fiam?"
— Záptojás foly a mentére...
„Ne bándd, hisz csak egy Weiszére".

— Zsabka uram, Zsabka uram!
„Baj van talán, édes fiam?"
— Fussunk, rendőröket látok!
„Egy bűzbombát még levágok!"

— Zsabka megy csak s nem a darab!
„A Hevesi szószba' marad".
— Zsabka uram, Zsabka uram!
„Ezt jól megcsináltuk, fiam!"

(—eszfer—)

Rotschild zongorája és a két „snorrer“

Két szegény zsidó elhatározza, hogy Rotschildhoz megy pénzt kérni. Hosszú vita után eldöntik, hogy ki megy be előbb. A sánta, vörös Icig vállalkozik. Társa szívszorongva lesi a palota kapujában.

Alig pár perc mulva már jön az Icig.

— Nú-ú-ú? — kérdezi a másik snorrer.

— Az inas éppen nem volt ott, hát besurrantam. Mentem, mentem, kilenc szobán keresztül mentem, de amikor a tizedikbe értem, ahol a zongora áll, láttam, hogy itt nem lehet üzletet csinálni.

— Mi az, hogy nem lehet?...

— Na hallod! Hiszen ennél a Rotschildnál ketten játszanak egy zongorán! Képzelheted, micsoda dalesz lehet náluk!

Kedves Borsszem Jankó!

Egy úr átengedi az ülőhelyét a körúti villamoson egy hölgynek. Mikor ez megtörténik és az udvarias ember az állóhelyre szorul, megszólal a mellette álló férfi:

— Nekem még sohasem volt alkalmam, hogy egy nőnek engedhettem volna át a helyemet, pedig már öt éve járok ezen a vonalon.

— Mi az, hogy nem volt alkalma? Azt akarja talán mondani, hogy nem volt tapintatlan?

— Dehogy, kérem! Ülőhelyem nem volt soha.

Este a Nemzeti Színház előtt

— Olyan ez „A Nagyasszony“, mint az a híres opera, „A hugenották“. A keresztények verik egymást és zsidó csinálja hozzá a muzsikát.

Orvos és páciens

— Micsoda véletlen, doktor úr! Azóta se láttam, hogy engem megoperált. És mondja csak, még mindig folytatja azt a hentesmesterséget?

— Az attól függ, ki a páciensem.

Művészet és tüntetés

— És mért dobtak bűzbombákat a Nemzeti Színház nézőterére?

— Mert meg akartuk mutatni, hogy mink is szagértők vagyunk.

Foghúzás előtt

— Micsoda? Öt pengő egy foghúzás? Nekem egy egész nap kell dolgozni, hogy öt pengőt keressek.

— Kérem, ha akarja, én is eldolgozhatok rajta egy egész napig.

Az új ruha

Feleség: No, mit szólsz hozzá? Ugy-e, szép az új ruhám? Olyan, mint egy költemény.

Férj: Igen, igen, de néhány strófával hosszabb lehetne.

A BORSSZEM JANKÓ TÁRCÁJA

LEVELEK EGY BARÁTNŐMHÖZ

RÉGI ÉS ÚJ NEMZEDÉK OKULÁSÁRA

írta: Szomory Dezső

Hogy írjam le magának, Annie, ezt a gyönyört, amiben most élek. Hogy írjam le ezt a reprízt, ami volt, színeknek és szagoknak azt a frenéziáját ott a színházban, a karzat rakétáit, a záptojás derengő sárgáját, elomolva egy kövér úr szmokingján a zsöllye második sorában és minden.

Hogy írjam le magának, szivem, ezt a Nagyasszonyt, Nagyisten!

Csak látta volna Annie, egyetlen angyal, ott Erdőházán, távol e szép „theatre paré“-től és nem olvasva se lapokat, se kardlapokat, amik cikkeztek és cakkoztak, sokhelyütt lesujtva villamoskalaúzokra és más színházi korifeusokra, amint Sarcey-modorban párhuzamot vontak e finom emberek nagy diadalt aratott darabom és levágott darabom között, amiről pedig én, higyje el Annie, nem nagyon tehetek.

Eme metsző meditálások között nem feledkeztek meg a kétségkívül kegyeletes gondolkodású elmék szerény őseimről sem, akiket sűrűn emlegettek s mintegy mellékesen, de elbűvölő irodalmi és geográfiai tájékozottsággal palesztinai illetőségükről is megemlékezve.

De látja, Annie, ez vagyok én, valami kis nosztalgikus szomorúságot mégis éreztem, mikor ott a kulisszák mögött lesve gyönyörű darabom heroikus előadását, visszagondoltam a tizenhétévelőtti premiérre. Jóisten, aki van, mennyi frakkok, cilinderek tündököltek azon a premiéren a publikum között. Mennyi békebeli pompa és elegancia volt azon az előadáson kifejtve, hogy csak így ezzel a tömör és zenei magyarsággal mondjam.

Mostan, Annie drágám, ezen a reprízen megfogyatkoztak a cilinderek és csak keménykalapok, puhakalapok, meg zsabkák voltak.

No, de ez szép, ez a demokrácia egy királyi darab előadásán. És megható is, Annie. Még ma is ellágyulok az irodalomnak eme hősies pártfogolásán, hogy azoknak a nemes, de egyszerű villamoskalaúzoknak, akiket a nézőtéren láttam, mennyi átszállót és szakaszt kellett eladni, hogy egy Szomory-darabhoz eljöhessenek, fanatikusan s mintegy tüntetve.

Látja szivem, most érzem csak, hogy egy Rostand micsoda szürkeségekben élt. Kik voltak annak a premiérjén? Egy Anatole France, egy Zola, egy Rolland, no lássa.

De hol írt Rostand olyan darabot, hogy azt megérhette volna, amit én, boldog író, akit egy Zsabka, egy Hozmetz, egy Budavári tüntettek ki megjelenésükkel!

Egy Rostand-darabhoz ilyen gourmandok oda se szagoltak. Igaz ugyan, Annie, ha szabad némi kis írói büszkeséggel megjegyeznem, egy Sasfiókon nem is volt annyi szagolni való, mint egy Nagyasszonyon.

(HESZ)

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BEÖTHY László, mikor hírül adták neki, hogy a szombatesti *Nagyasszony*-előadáson micsoda tüntetés volt, mosolyogva így szólt:

— Hja, az nem olyan szerencsés *Szombatesti hölgy*, mint a mi Zsazsánk!

*

OPERETTRE készül a Belvárosi Színház, még pedig a javából. A társalgóban arról vitatkoznak, hogy mi lesz a címe az énekes újdonságnak, amelyet Párizsban vagy háromszázszor ilyen címen játszottak: „Passionnément".

— Na és nálunk mi lesz a címe? — kérdezi *Delli*.

— „Nászéjszaka" — feleli *Gózon*.

— Nem is tudtam, hogy a Fedák Sári újra férjhez megy, — mondja a kis *Czobor*.

— Hogy jön ez ehhez? — kérdezi Delli.

— Na hallod, ha „A szombatesti hölgy" Nászéjszakára készül.

*

A NEMZETI Színház direktorának azt mondja valaki:

— Remélem, direktor úr, ezekután újra áttér a Zsirkay-darabokra.

— Majd megőrültem, hogy egy újabb tüntetésnek tegyem ki magamat!

— Miért? Ki tüntetne egy Zsirkay-premiéren?

— A közönség tüntetne a távolmaradásával.

*

SZEGEDEN azt mondja valaki a kedves és népszerű Wimmer Fülöpnek:

— Hát elnök úr, nem ment föl Pestre a „Nagyasszony"-t megnézni?

— Nem, — mondja Wimmer.

— Ezt elég rosszul tette, mert ott minden feltűnés nélkül fütyülhetett volna.

*

A NAGYASSZONYRÓL azonban mégis meg kell állapítani, hogy érzéki darab. Erősen hat a békés polgárok érzékeire. Főképp a szaglóérzékére.

*

HEVESI Sándort megnyugtatta a Chevra Kadisa, hogy amennyiben *Harsányi* Kálmán darabját akarná előadni, a „Halef Fajtársi Szövetség" tartózkodni fog minden rendzavarástól. Sőt: más színházban fog tartózkodni.

*

IZGATOTTAN lesték a Nemzeti Színház igazgató-aspiránsai a Szomory-ügy fejleményeit.

— Na, mit gondol, megbukott? — tudakolta egyikük a fajvédő sajtó egyik intimpistájától.

— Attól félek, hogy előbb még egypár háziszerzőnk darabján is túl kell esnünk.

*

A KIS ROTT, arra a hírre, hogy Szomory Dezső ellen a zsidóvolta miatt tüntetnek, fölhéberedve kiáltott fel:

— Micsoda dolog ez! Kivételeket csinálnak? Azért, mert én egy kis zsidó vagyok? Hát mennyivel nagyobb zsidó a Szomory, mint én?

*

FALUDI Sándor fenyegető levelet kapott a fajvédő klubtól, mert a Fővárosi Operettszínház újdonságának a „Hotel Napoleon", nem pedig a „Hotel Gömbös" címet adta.

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— Ledjél te edj dominus o bajtársi szövetségbe és ne helyeseld o numerus clausust!

— Kühügjél te oz egész évbe, sak éppen orro oz edj estére gyódjuljál ki, omikor töntetni okorsz o Nemzeti Színházba!

— Mondják o te feleségedre, hodj edj valóságos Nadjasszony — o szaga otán ítélve!

— Tartozzál te o kisebbséghez és bízzák o te védelmedet o Bajtársi Szövetségre!

— Hallomásbul todja o világ, hodj te edj ganef vadj és vallomásbul o bíróság!

— Mondjanak le rúlad oz orvosok, miotán konstatálták, hodj téged már sak o madjar porlement tárdjalásai érdekelnek!

— O töntető orvosnüvendékek kezibe kerülj te néhány év múlva mint pacient!

— Ne ledjen o te fiodnok tizennyolc éves koráig semmi baja és eccerre jusson eszibe, hodj beiratkozik oz edjetemre!

NEMZETI SZÍNHÁZ
A NAGY AFFÉR
ELŐÍRTA: AZ *ÚJ NEMZEDÉK*
RENDEZTE: AZ *ÉME*

Ez csak haladás!

A Nemzeti Színház „A Nagyasszony" repríze óta a fajvédő egyetemi ifjúság durranó patronátusa alatt áll.

Szomory Dezső

Látja, mennyivel különb drámaíró vagyok én? Ellenem nem tüntettek. Rólam a kutya se beszélt.

Zsirkay János

Kik voltak?

— Igaz, hogy a Nemzeti Színházbeli tüntetést csupa taknyos gyerek csinálta?

— Lehet, mert előadás közben mind az orrát fújta.

A Nemzeti Színház irodájában

Hevesi Sándortól megkérdezi valaki:

— Milyen bevétel volt a Nagyasszony után?

— Őrizetbevétel.

A kis primadonna,

aki egyre azt énekli: „Gyülölöm magát" és akinek a publikum így felel: „Szeretem magát!"

Egy kis fantázia

Kedves Borsszem Jankó! A Vígszínház most műsoron levő drámája tudvalevően pisztolylövésekkel kezdődik. E hét elején történt, hogy a zsöllyében hirtelen felugrott valaki a dörrenésekre:

— Mi ez? Hát én a Nemzeti Színházba váltottam jegyet?

ÚJ SZÍNHÁZ
Révay ucca 18
Telefón: T. 14-22
! Színház-avató műsor !
PÉCHY ERZSI
fellépésével

Találós vallatás

— Mielőtt választ adok, néhány kérdést intézek magához. Őszintén fog felelni?

= Igen.

— Le fog mondani a dohányzásról?

= Igen.

— Le fog mondani a barátairól és csak nekem fog élni?

= Igen.

— Igéri, hogy soha kártyát nem vesz a kezébe?

= Igérem.

— Le fog szokni az ivásról?

= Igen.

— Soha nem megy el este hazulról a bárba?

= Soha!

— A kapukulcs állandóan nálam lesz?

= Igen.

— Soha semmiben nem fog nekem ellentmondani?

= Nem!

— Nagyon sajnálom, de ilyen pipogyának nem leszek az élettársa.

(Kérdés: Ki volt a vallató ebben a rövid párbeszédben?)

Felelet: A férfi.

TÁVIRAT
NEMZETI SZÍNHÁZ
BUDAPEST
MI AZ? MÁR NEMCSAK DÁNIÁBAN BÜZLIK?
HAMLET

VIDÉKI TROMBITA

Vihar egy pohár vízben

avagy:
evett-e „Sterz"-et Karl Fleischhacker soproni városatya?

„NYILATKOZAT.

Alulírott Fleischhacker Károly városatya kijelentem, hogy az Ödenburger Zeitung f. évi október 19-iki számában megjelent közlemény „Mi druckt der Sterz..." címmel a valósággnak ebben a formában nem felel meg. — Az egész közleményből csak az igaz, hogy a város október 13-án megtartott közgyűlésén én odamentem a polgármester úr asztalához és egy pohár vizet töltöttem magamnak, melyet megittam. — Valótlan a cikknek az a kitétele, hogy én kijelentettem volna, hogy azért iszom vizet, mert a „sterz", melyet ettem, megfekszi a gyomromat, én aznap nem ettem sterzet, de szomjas voltam, mert reggel óta nem vettem italt magamhoz. — A cikk reám nézve ebben a formában mélyen sértő és azonfelül valótlan részeket tartalmaz.

Sopron, 1927 október 19.

Karl Fleischhacker,
városatya".

Illusztrált felszólítás

A Turul Bajtársi Szövetség megfosztotta gróf Klebelsberg Kunót dominusi „méltóságától" és felszólította, hogy a jelvényeket küldje vissza.

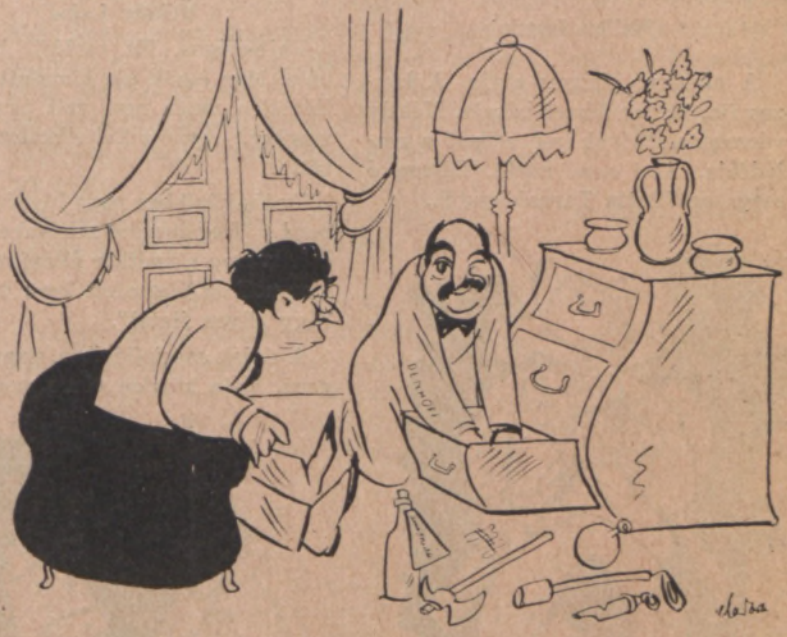

KLEBELSBERG: Na látod... egy örömöm volt az életben és most ettől is megfosztanak ezek a rossz fiúk...

HEVESI SÁNDOR BETEG

A mai nap folyamán az a hír terjedt el a fővárosban, hogy Hevesi Sándor beteg. Utánajártunk a dolognak és megtudtuk, hogy a hírnek komoly alapja van. Az Ébredő Magyarok Egyesületében ugyanis már arról suttognak, hogy majd ők segítenek a Hevesi baján.

Pesti iskolában

Tanító: Hogyan győzte le Dávid Góliátot?

Tanuló: Egy — nullra.

A tihanyi visszhangnál

ÉN: Mit mondhatott volna a Nagyasszony előadásán a tüntetőknek Márkus?

A VISSZHANG: *Már kuss!*

— Mikor fognak már azok a lármás egyetemi hallgatók — hallgatni?!

— A NEMZETI SZÍNHÁZ ELÖTT SZÍNLAP HELYETT KARDLAPOT KAPNI?

Mit tud egy papagály?

— Mi hát az utolsó ára ennek a papagálynak?

— Negyven pengőt most tetszik lefizetni, azután minden hónap elsején tíz pengő részletet. De a papagály csak akkor fog beszélni, ha az utolsó részletet is lefizette.

KIRÁLY SZÍNHÁZ
Mersz-e Mary?...
Szenzációs operettujdonság!

„A mi té
Az Ébredő Magyag fa

Haller István

A numerus clausus atyja. A kurzus fia. Haller József bátyja. Méhely vérrokona. Szóval igen előkelő a családfája. Ami nem csoda. Hiszen ő maga szállította Tarnaleleszről..

Nagyszabású politikus. Csak már Vázsonyi megmondta, hogy el van szabva. Alaposan elszabta a magyar kultúrát.

Multjára nagyon büszke. Ez érthető. Egyebe sincs, mint az a kis multja.

Híres műbarát. A zsidó László Fülöp is le akarta festeni, de mikor meglátta, kijelentette, hogy ilyen *nagyképet* még ő se tud festeni.

Méhely Lajos

Fajbiológus. Ez családi betegség nála. Már egyik őse kimutatta, hogy Töhötöm vezér nem volt tiszta fajmagyar. Azelőtt Teitelbaumnak hívták.

Tudós körökben nagy hírnévnek örvend s főleg fiatalos munkakedvét dícsérik. Épp a multkor állapította meg Voronoff az élemedett korú tudósról, hogy „ilyen fiatal".

A fajok megitélésében nagyon szigorú. Nála minden vérre megy. Még

az indexet is csak akkor írja alá, ha az illető pasas a vérindexet is felmutatja.

Einstein professzort nagyon lenézi, mert nem tagja a Bajtársi Szövetségnek. Einsteint azóta egy berlini bőrgyógyászati klinikán kezelik, mert állandóan vakaródzik.

Budavári-Pliszka László

Nevezetes magyar fajvédő és néptanító. Tanításait tizenkét pontba foglalta össze. Mások szerint csak a

zavarosban halászott, — innét van a tizenkét pontya. A tizenkét pont kurzusnagyságokat jelképez. Tizenegy pontot a kollégái képviselnek. Ő a tizenkettedik pont.

Mint dalköltő is közismert. Ányos Laci nagy elismeréssel nyilatkozott „Pliszkáld ki" című dalművéről.

Újabban a hanyatló „Nemzeti Élet" feltámasztásán dolgozik. Legutóbb

Szenzáció! **Ide fülelj!**

Maguk az egyetemi ifjak szüntetik meg a numerus clausust

Tudvalevő, hogy a zsidók csak az országos arányszám alapján, vagyis öt százalékban vehetők fel az egyetemre. A multhoz képest így legalább huszonöt-harminc százalék zsidó reked kint. Hogy ez mennyire sérelmes, azt a Turul Bajtársi Szövetség egyik nálunk járt vezetője is elismerte, de nyomban kijelentette, hogy ők mindenáron helyre akarják állítani az igazságot.

— A minap is — mondotta nekünk a bajtárs-vezér — tüntetést rendeztünk az egyetemen. Azt hozzák föl ellenünk, hogy huszan támadtunk egy zsidóra. Hát kérem, ezt az eljárást az igazságszeretet és a humanizmus diktálja nekünk. Mi azt akarjuk ugyanis, hogy *minden zsidó megkapja a magáét*, még azok is, akiket nem vettek föl az egyetemre. Mi nem a szükkeblű öt percent, hanem a régi harminc-harmincöt percent álláspontján vagyunk és *ahhoz mérten szolgáltattuk ki a porciókat*. Arról persze nem tehetünk, hogy a numerus clausus zsarnoksága folytán az öt percent fején kopogott az, amit mi a harmincöt percentnek szántunk. De tiltakozunk az ellen, hogy akár gyáváknak, akár igazságtalanoknak tartsanak bennünket.

Bűzbombák idején

— *Hová sietsz?*

— *A Nemzeti Színházba. Megszagolom a Nagyasszonyt.*

Lélekjelenlét

— Bocsánat, kisasszony, de azt hiszem, hogy már láttam valahol.

— Lehet. Gyakran járok *oda*.

Nem rossz!

— Kérem, ügyvéd úr, ma reggel, amikor bementem az irodába, rámförmedt a főnököm: „Takarodjon innen! Maga nem idevaló! Maga szélhámosok és betörők közé való!"

— És aztán mit csinált maga?

— Rögtön ügyvéd úrhoz jöttem.

tékeink“
yar fajtiszta galléria

„A Nagyasszony” tüntetésén megjelentek díszes névsorában üdvözölhettük. Tartozunk azonban az igazságnak azzal a megállapítással, hogy ebben a csoportosulásban csak azért vett részt, hogy egy pénzcsoportot szerezzen lapjának. Pehhe volt. Elvbarátai nem értek rá az ő lapjával törődni, mert a kardlapokkal voltak elfoglalva.

Zsabka Kálmán

Znióváraljai származású, tehát fajmagyar. Ősei már Árpád előtt itt voltak az országban. Tudjuk ugyanis, hogy Árpád Szvatopluktól foglalta el hazánkat. Címerében ez a jelmondat van: „Gestern tót, heute fajmagyar.”

Saját állítása szerint hírlapíró. Mint ilyen, főleg külpolitikával foglalkozott és élénk propagandát fejtett ki a „Britannia” felé való orientálódás érdekében. Összegyüjtött művei a „Britannia” mellékhelyiségeiben jelentek meg.

A nők közül csak a kisasszonyokat szereti. A „Nagyasszonyok”-at nem.

Velcsov György

Vagyis szintén fajmagyar. Tudományos téren főleg mint bibliamagyarázót ismerik. Ő volt az első fiatalember, aki kétségbe merte vonni, hogy Ádám az első ember a klinikákon.

Bakteriológiai kutatásai Mucsaszerte híresek. Sakteriológiai kutatásai félelmetesek.

Nem valami jó embere Klebelsbergnek; legutóbb is kibuktatta szegényt a Turul Bajtársi Szövetségben viselt dominusi méltóságából.

Mint orvos, elsőrangú. Hevesi Sándor baján is ő segített.

Hozmetz Károly

Nuná, nem fajmagyar! Nagy színházbarát. Ezzel a barátságával direkt tüntet. Lásd: Fővárosi Operettszínház.

Sok mindennel foglalkozik, mint az egy honmentőhöz illik. Azonkívül nagy tudásvágy is sarkalja, mert bár csak a közgazdasági egyetem hallgatója, a többi egyetemekre is szorgalmasan ellátogat — igazoltatások idején.

Nagy költő. Külföldön jóhírünket költi.

Nyilt kérdés Andrássy Gyulához

Mióta haragszik az ön lapja olyan nagyon a Habsburgokra? A Szomory-darabbal kapcsolatban azt olvassuk benne, hogy az ilyen mű csak abban a rothadt korszakban kerülhetett színre . . .

Ajvé, gróf úr, talán valami baj van a legitimizmussal?

Pesti gyönyör

Mi az a szürke,
Mi az a barna,
Mi az a szúrós,
Mi az a nyúlós,
Mi az a peshedt,
Mi az a keshedt,
Mi az a vastag,
Mi az a sűrű,
Mi az a súlyos,
Mi az a pfújos,
Mi az a fémes,
Mi az a rémes,
Amit beszívok?
Mi az a csepegő?
Az, kérem,
Uccán és téren
A levegő.

Klebelsberg a Borsszem Jankóra bízza az egyetemi rendcsinálást

Gróf *Klebelsberg* Kuno, akit az utóbbi időben sürün foglalkoztatnak az egyetemi bajtársak csínytevései, kijelentette, hogy ebben az ügyben már egy lépést sem tesz, mert a *Borsszem Jankót* bízta meg a rendcsinálással. Az egyetemi tüntetéseket ugyanis — mint mondotta — kellő humorral lehet csak kezelni és ezért utalta át az ügyet a Borsszem Jankó illetékességébe. Mi nyugodtan vállaltuk a nehéz feladatot és nem félünk a következményektől, mert a Borsszem Jankó egyetlen bajtársi szövetségnek sem dominusa és nem kell attól tartani, hogy a mérges gyerekek megfosztják ettől a méltóságától. Izenjük a zavargóknak, hogy mi ugyan humorosan kezeljük a dolgot, de ebben aztán nem ismerünk tréfát.

Szomory Dezső új regényt ir,

amelyben, hír szerint, a fajvédő egyetemi ifjúságnak a dramaturgiához való viszonyát tárgyalja, különös tekintettel „A Nagyasszony” előadására. A regény 240 *kardlapból* fog állani.

Szomory Dezső, Budapest

Vigasztalódjon! Az én darabomat is ezzel a címmel szerették volna játszatni az önök fajvédői: „A hős és a katonaszökevény”.

Bernard Shaw

MIHASZNA ANDRÁS

M. KIR. RENDŐR

a színházi és egyetemi randalírozásokról

Van itt ész! Legutóbb is mögmutogattam annál a tüntetvesködésnél, akit a tányérzsabkások röndözgettek a Nemzeti Színház környékin. Hogy éppen ide csödültek ezök a fijatal urak! Mikor a magamfajta embör azt hinné, hogy estétül röggelig a könyveket bújják. Nem értök sokat a dologhoz, de alighanem úgy van, hogy a tudomány csak tölcsérön körösztül mögy egyik-másiknak a fejibe, oszt azér szeretnék, ha mink nyitogatnánk ki a koʙakjukat. De mán én nem vállalkozok az efféle legénykék kiokosítására. Tapéntattal forgattam hát az eréll fegyverit, — akinek csak lukon mögy be a tudomány a fejibe, szakajtassa be az ellenpártival, de ne énvelem.

Mit adnak, mit nem adnak a színházba, ki a fenére tartozik ez, ha nem arra a csepürágó népségre, akit azér fizet a pudlikum, hogy jól komédiázzon. Kinek a pap, kinek a papné. Kinek a kisasszony, kinek a *Nagyasszony*. Minek köll még szomorúbbá tönni az ilyen Szomory-játékot! A fijatalságnak persze csak danolás köll mög ugrálás. Ettül bolondul a vére. De mán aszondom: aki Nagyasszony, az ne danoljon mög ne táncoljon néköm, mer attul ugyan eleven embör még nem kapott gusztust. Lám, az egyetemi hallgató lármások mégis gusztust kaptak tüle egy kis uccai randalirozásra. Mondtam is a Málé komának:

— Nem gondolja kend, hogy mái nap még egy igazi királyné se érdemöl mög ilyen kavarodást, amit az a halott királyné csinál?

— Miféle halott királyné? — kérdi a koma.

— Hát az, aki ebbe a színházba jáccik, — felelöm.

— Ha jáccik, akkor ugyan nem löhet halott, — véleködött a koma.

— Csak úgy játékbul jáccik, — okosítom ki. — Oszt emiatt rázonganak ezök a gyerökök.

— Tán ük is csak jáccanak, — így a koma.

— A'llöhet, — mondok. — Ha pedig így van, akkor mög van röndözve a dolog.

— E'mmán biztos, — hagyta helybe a koma. — Zsidókéz van benne.

— A fenét! — mondom. — Hiszen épp hogy a zsidót szidják.

— Az csak olyan komédia! A hatóság félrevezetése, — jelentötte ki akkurátusan a koma. — Zsidók csinájják ezt is.

Ebbe a minutumba kajátja egy hórihorgas, esőfogó orrú tányérzsabkás: „Le a zsidókkal!" Amott mög egy csoport rázendít a „Himnusz"-ra.

— No, látja kend, — így a Málé koma — milyen rafanált nép ez a zsidó. Körösztény diákokat küld ide tüntetvesködni, ahejött, hogy ű maga gyünne. Bezzeg lönne akkor dóga a Rókus-kórházi inspekciósoknak . . .

Nem nagyon értöttem a beszédöt, peig értelmes embör híribe állok, de mög köll adni az igazat a komának: csakugyan úgy van, hogy a zsidóknak vót az érdekibe ez a kraválcsinálás, mert azt hallottam, hogy mindön színház teli vót, csak épp a Nemzeti Színházbul szökdöstek az embörök, így hát be van bizonyítva, hogy a zsidókézbe tartott színházak érdekibe állt, hogy az állam drága pénzön hízlalt színháza üres maradjon. Néköm ugyan mondhatnak mást, tudom amit tudok. Így mondták a villamos kalózok is, akik peig nagyon benne vannak a színházi műveltségbe, merhogy a perónon kihallgatják az eliszkolt tüntető bajtársak beszélgetésit.

De azér kitartunk a poszton, oszt csak annyit kérünk majd a Nemzeti Színháztul, hogy hálából a jó szolgálatér röndözzön nékünk egy olyan előadást, ahol a nyakigláb táncosné nagyságák szórakoztatják az embört. Dehogy dobunk mink rájuk bűzbombát, inkább a közelükbe kérecködünk, hogy az ű tulajdon finom szagjukat élvedzhessük. Ennyit csak mögérdemlünk, igaz-e?

Öreg vakom, kend mög ne krákogjon itt, mer mindönki gyanus, aki szipákol a Nemzeti Színház tájékán. Ha köhögni akar, majd szépen bekéséröm, odabe aztán krákoghat, mög szipoghat itéletnapig. Mer röndnek muszáj lönni!

Kedves Kolléga Jankó úr!

Nagyon megörültem, mikor kitünő rajzolójá, Gömöri fölkeresett. Na, mondtam, most itt az alkalom, hogy én, a „szépasszonyok festője", egy szép rajzot kapok a Borsszem Jankóban. A rajz ijesztően gyorsan lett kész.

Úgy látszik, — gondoltam, — fiatal kollégám nem igen törődik arcom finomságaival, pedig én . . . de nem folytatom, mert meg van a véleményem az öndicséretről. De erre aztán igazán nem számítottam! Hát jó, jó a rajz, nem mondom, de mit fog szólni az a százegynéhány szép asszony? Mert vagy festő az ember, vagy krumpli.

Igaz barátsággal köszönti

Szemes Julcsy

SZÍNHÁZI TÜNTETÖK
BUDAPEST
ÉS MÉGIS MOZOG A ZÖLD...
GALILEI

Elegáns hölgy
csak
PALMA-LOUIS
sarkot hord.

JÓKAI TÉR
10 SZÁM

Pest szenzációja
a
KOMÉDIA
a „Kis Rott" színháza

TELEFÓN:
277—80

Molnár Jenő tréfái

ANYUKA TANÁCSOKAT AD

Anyukának nagy gondjai vannak. Magduska, a leánya, tizenhét éves lett. Eladósorba jutott. Anyuka sóhajt egyet és visszagondol rá, hogy mikor ő tizenhét éves lett, a mamája szépen maga mellé ültette és kétórás előadást tartott neki arról, hogyan kell egy okos leánynak viselkedni és főleg hogyan kell bánnia a fiatalemberekkel, ha azt akarja, hogy ne maradjon hoppon. Anyuka elérzékenyül, csipkezsebkendőjével felszárítja a könnyeit, utána szines púderrel gyorsan eltünteti a nedves barázdákat, aztán behívja Magduskát és így szól:

— Kislányom, a mai nappal igazi nagylány lett belőled. Vége a gyerekségeknek, komolyan kell, hogy készülj a nagylány szerepére, a férjhezmenésre.

Magduska rendkívüli komolyságot színlel és anyukájára szegezve szemét, áhítatosan figyel.

Anyuka folytatja:

— Jól jegyezz meg magadnak minden szót, amit mondok. Sokszor fogod ugyan még hallani tőlem, de most úgy érzem, hogy inspirálva vagyok. Soha nem éreztem magamat annyira anyának, mint e percben.

Magduska e szavakra sunyin mosolyog, de anyuka erélyesen felvilágosítja, hogy téved, amikor arra gondolt, amire valóban csak ártatlan pesti kislányok gondolhatnak.

— A mai fiatalemberek ... — kezdi összefoglaló értekezését anyuka — tudod, Magduska, ezek nem olyanok, mint az én időmben. A mai fiatalemberek nem veszik észre a lányokat. Ha tehát melléd ültetnek egy fiatalembert, ejtsd az asztal alá a zsebkendődet, vagy a szalvétádat. A fiatalember vagy észreveszi ezt és lehajol, hogy megfogja a lábadat, vagy nem veszi észre. Ez esetben te hajolsz le, szivem és jól megcsíped a lábát. Abrosztól fölfelé rendesen, kiegyenesedve ülj a széken. Abrosztól lefelé nem vagy felelős senkinek. A térdeidet nem azért adta a jóisten, hogy önzően a magad céljaira használd. Elvégre annak a fiatalembernek is vannak céljai. Cél szentesíti az eszközt, ne félj hát, a térded azért szent marad ...

Magduska közben cigarettára gyujt, anyukát pedig, aki Havannát dug rúzsos ajkai közé, tűzzel kínálja. Anyuka tömör füstfelhőt lövel ki és folytatja:

— Ha a fiatalember a jobboldalodon ül, ne nyúlj a nadrágzsebébe. Ez illetlen dolog. Ha a baloldalodon ül, rizikó nélkül megteheted ezt a sikkes mozdulatot. Eredetinek fog tartani. És — ami fő — aranyosan ártatlannak. Randevút semmiesetre se adj neki. Ez nem modern. Ellenben tudd meg, melyik lokálba jár vacsora után, csípd fel valamelyik unokafivéredet és menj vele abba a lokálba. Meg fog pukkadni a dühtől. Amikor ezt látod, küld el az unokafivéredet és izenj oda a pincérrel a fiatalembernek, hogy sürgős ügyben beszélni akarsz vele. Mint az őrült fog feléd nyargalni, szemrehányásokat tesz neked, hogy hogyan kerültél oda, te cinikusan felelsz, ő szerelmet vall, te hitelt adhatsz neki, de előleget nem.

— És ha azt mondja, hogy hazakísér? — kérdezi izgatottan Magduska.

— Hova gondolsz? — feddi meg anyuka. — Úrilány nem kisérteti magát haza egy fiatalemberrel éjszaka. Na persze, még hogy kompromittáljon! Egyedül jössz haza, amint ez egy jólnevelt úrilányhoz éjszaka illik. Más az, ha nem haza akar kisérni. Akkor elmehetsz vele, tegyük fel, egy másik lokálba, de nem autón, mert ez feltűnő, hanem úgy, hogy előbb ő megy oda, aztán te. Vigyázz, Magduska, nehogy profán szemek keresztüzébe kerülj. Vonulj el vele szépen szeparéba, ahova nem hatolnak be indiszkrét pillantások, de azért viselkedj tisztességesen. Meg ne tudjam, hogy homlokon engedted csókolni magad! Micsoda ízléstelenség ez, shoking! De arra vigyázz, hogy szájcsók után frissen rúzsozd az ajkaidat. Nem szabad, hogy túlkövetelő légy. Gondold meg, az a fiatalember egész nap dolgozik és éjjel ki van fáradva.

— Igen, anyuka. Éjfél után figyelmeztetni fogom, hogy menjen haza.

— Ugyan, te csacsika, te ... éjfél után már te vagy a helyzet ura és nem figyelmezteted, hanem parancsolsz neki. Először is felszólítod, hogy szabadítson ki rémes helyzetedből, mert nem bírod az otthoni életet. Mondd, hogy megőrülsz, hogy megfulladsz ... Mondd neki, hogy ragadjon ki ebből a gyilkos környezetből ...

— És ha kinevet?

— Nem fog kinevetni, mert utána azt mondod, hogy te már mindennel leszámoltál, vigyen el a legénylakására.

— Na és ott hogy viselkedjek?

— Ahogy én ... akarom mondani: ott is csak okosan. Légy hozzá előzékeny, udvarias, teljesítsd minden kívánságát ...

— És ha nem lesz semmi kívánsága?

— Akkor buta vagy, Magduska!

Magduska hálásan fogadja anyuka tanácsait és kezet csókol. De mielőtt visszavonulna fehér leányszobájába, eszébe jut valami.

— És mondd csak, anyuka, nem lesz ennek semmi következménye?

Anyuka felpattan:

— Nem rossz! Ezekben a nehéz időkben, amikor minden ember legföljebb csak a holnapra gondol, jól néznénk ki, ha egy ártatlan leány hónapokkal előre gondolna ... Így akarsz férjet fogni, te, te kis óvatos! Aztán ne csodáld, ha majd a raffinált Piri leüti a kezedről ezt a jó pártit ...

Tanító: Ebben a mondatban: „az apa megáldja öt leányát" milyen alakja van az igének?

Móricka: Cselekvő alakja.

Tanító: Helyes. És most mondd ezt szenvedő formában.

Móricka: Az apa meg van áldva öt leánnyal.

Tiszta sor

— Egy milliárdba került a lányom neveltetése és most beleszeret egy fiatalemberbe, akinek hatvan millió évi jövedelme van.

— No, hallja! Hiszen akkor hat percentet kamatozik a pénze!

Ébredő kocsmában

— Tegnap voltam a Nagyasszonynál.

— És milyennek találtad?

— Romlottnak.

— Miből állapítottad ezt meg?

— Na hallod, már direkt szaga volt!

Szórejtvény

(Beküldte: Spiegel Ignác vendéglős, Budapest)

Milyen ember Bethlen István? || Milyen ember Lehner István?

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: *„Rabiefal"*. A megfejtők közül *Dr. Fehér Miklós (Szolnok)* kap jutalmat.

RÉGI ELŐFIZETŐINKNEK,

akik új előfizetőket szereztek a Borsszem Jankónak, itt fejezzük ki sommás köszönetünket. Ahhoz, hogy külön-külön hálájuk meg lelkes munkájukat, egy egész hétig kellene leveleznünk. Vegyék úgy, mintha ezt tettük volna.

Fővárosi Operettszínház

Hotel Napoleon

A legmulatságosabb francia bohózat

A blődián

Blődián úr ujsággal a hóna alatt megy az uccán.

— Hányadika van ma? — kérdezi a barátjától.

— Hiszen ujság van nálad! Nézd meg.

— Csakhogy ez az ujság tegnapi!

— Nem értem önt. Három héttel ezelőtt megtiltottam, hogy szeszes italt fogyasszon és most megint azt kérdezi, hogy szabad-e innia?

— Tetszik tudni, doktor úr, azt hittem, hogy az orvostudomány azóta előbbrehaladt.

Gyerekprobléma

Mama: Miért sír a Bandika, bántottad?

Pistike: Dehogy is, hanem lyukat ásott kint a homokban s most azért sír, mert nem tudja behozni a szobába.

Parvenüéknél

— Nagysága kérem, ezzel a rossz, ócska bárddal már nem tudom a húst trancsírozni.

— Jó, Sára! Majd szerzek magának egy welszi bárdot.

Paralízis

— Öregem!

— Mit akarsz?

— Hallom, hogy a paralízis első jele az, ha az ember a mondatból szavakat.

Műkedvelés

— Jaj, úgy restellek ilyen sok ember előtt énekelni.

— Csak kezdje el, asszonyom. Legyen nyugodt, minél tovább énekel, annál kevesebben lesznek.

Megfejelt idézet

A: Jaj a hátam, jaj a hátam Odavan!

B: Pöstyénbe majd kikúrálják Gondosan.

BARÁTNŐK

— A szépítő intézetből jövök.

— Zárva volt?

ARANYKÖPÉSEK

Szeretőjével szemben a nő minden szemérmet félre tesz. Férjével szemben azzal érvel.

*

Azok a legszerencsétlenebb férfiak, akik részére az ég jelöl ki élettársat, mert az égből csap le a mennydörgős ménkü.

*

A gyermeket és a nőt bátorítani szoktuk, hogy ne féljen. Aztán már ők biztatnak bennünket.

*

Nem egy férfit tett a házasság földönfutóvá és a szerelem földöncsúszóvá.

Karádi Emil

Útközben

Vidéki: Undorítóak ezek a pestiek! Villamoson, vonaton hangos szóval szellőztetik a családi életüket.

Pesti: Ugyan kérem, hát családi élet az?

Kis versike

Bud Jánost vendégül látta Albion.
Ha visszajön, még hidegebb lesz, — A' bion!

Feleség: Mától kezdve nem küldök drága eljegyzési ajándékokat az ismerőseinknek.

Férj: Na végre!...

Feleség: Mert az eljegyzés mindig visszamegy, de az ajándék soha.

A demokrata pártban

— Ezeknek az ébredőknek az ilyen nemzeti színházi tüntetés egészen jó üzlet.

— Jobb üzletet is tudok ennél.

— Miféle jobb üzletet?

— Komlós Sándor Andrássy úti férfidivat-üzletét.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma november 10-én jelenik meg

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.
Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL
Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.
Igazgató: Molnár Emil
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:
Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:
Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

Zálogcédulákat
kiváltok. **Ékszereket, brilliánsokat bárkinél drágábban veszek:**
SZÉKELY EMIL
Király u. 51
(Teréz-templommal szemben.) Telefón.

CORVIN **KAMARA**
ZORO ÉS HURU
VÍGJÁTÉKAI
A KIFESTETT VÁROS
PATSY RUTH MILLER-REL
CAPITOL **ORION**

FORMAN
nátha ellen

Mindent visszaszívok

Budapesten állítólag fölfedeztek egy vegyi alkatot, az oxigén és hidrogén valami sajátságos vegyülékét, az úgynevezett levegőt. Siettem fölkeresni a tudóst, aki éppen munkában volt. Azonnal, sőt ózonnal rendelkezésemre állt.

ÉN: Ha szives volna valamit elárulni a nagy titokból...

Ő: Túl vagyok már a kísérletezésen. Szakértők vizsgálták meg az általam fölfedezett vegyi alkatot és konstatálták, hogy rendkívül alkalmas a belégzésre.

ÉN: Van remény rá, hogy olcsón jutunk hozzá?

Ő: Repülőbizottság fogja ellenőrizni a levegő árát. Magas légnyomás esetén, ellentétben a meteorológiai jelentéssel, az árak esni fognak. A levegőhivatal statisztikát fog vezetni azokról, akik a levegőből élnek. A levegőért való sorbaállást a légijáratok fogják megkönnyíteni. A levegő kimérését okleveles légtornászok végzik. A lakásokba a levegőt az úgynevezett légvonatok fogják szállítani. A hatóságnak gondja lesz rá, hogy mindazok az elemek, akik rontják a levegőt, azonnal légmentesen elzárassanak. A képviselők részére kijáró levegőt a napilapok állandóan számontartják. E célból minden ujságnak külön szellőztető készüléke lesz. De ez még egyelőre mind a levegőben lóg...

ÉN: Ha nem indiszkrét a kérdésem, jut-e elegendő levegőhöz a magyar sajtó is?

Ó: Föltétlenül. Akar talán ízelítőt belőle?

ÉN: Lekötelezne.

Ő (megkínál): Szívja föl.

ÉN (köhögve): Mi ez?

Ő: Levegő. Az új sajtótörvény receptje szerint...

ÉN: Segítség! Megfulladok.

Ő (minden részvét nélkül): Úgy kell magának. Mért firkál rólam összevissza minden tücsköt-bogarat? Gyorsan szívja vissza!

ÉN (mindent visszaszívok).

D.

A földre néző Kossuth

— No, de ilyet! Láttad a pesti Kossuth-szobrot? Kossuth Lajos és a 48-as miniszterek mind a földre néznek. Hol itt az eszme?

— Direkt nagyszerű! Persze, hogy a földre néznek. Hiszen minden, amiért küzdtek, a földön hever.

És Ön, kedves férjuram

tisztelettel felkéretik, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje őnagyságának divatárucikkek beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindketten jól járnak!

Esti légyott

— És hol lesz este, Lilike?

— Micsoda kérdés! Az UFÁ-ban „A vörös kalóz" előadásán. Egész Budapest ott lesz.

Mire gondol a közönség
ha ujságot olvas?

A hír

Bud János tiszteletére a londoni Rotschild-ház villásreggelit adott.

*

Az egyetemi ifjúság csak ideálokért lelkesedik.

*

Lapunk mai számában teljes novemberi házbértáblázatot adunk.

*

Szenzációs siker a Városi Színházban!

A gondolat

Mennyit jövedelmez ez a villásreggeli a londoni Rotschild-háznak?

*

Akkor mért politizál és tüntet? Mért nem tanul?

*

Na és a házbért ki adja?

*

Mindenütt jó, de legjobb otthon.

*

Az új numerus clausus megvédi a kisebbséget.

*

A Nemzeti Színház igazgatójának szuverén joga a műsor megállapítása.

*

Haller István kijelentette, hogy ő majd megnevezi, ki bujtogatja az egyetemi ifjakat.

*

Egy nagy csoport orvosnövendék ráesett egy zsidó tanulóra és véresre verte.

*

A védelem végrehajtását a Bajtársi Szövetségre bízzák.

*

Az uccai tüntetők szuverén joga a műsor felforgatása.

*

Utólag mégis meggondolja. Közismert szerénysége tiltja, hogy megnevezze.

*

Merő tudományszomjból, hogy az első segélynyujtást a gyakorlatban tanulmányozhassa.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 NOVEMBER 1. * 29. (3070.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Morbus hungaricus

VI.

Fajmagyarkodás

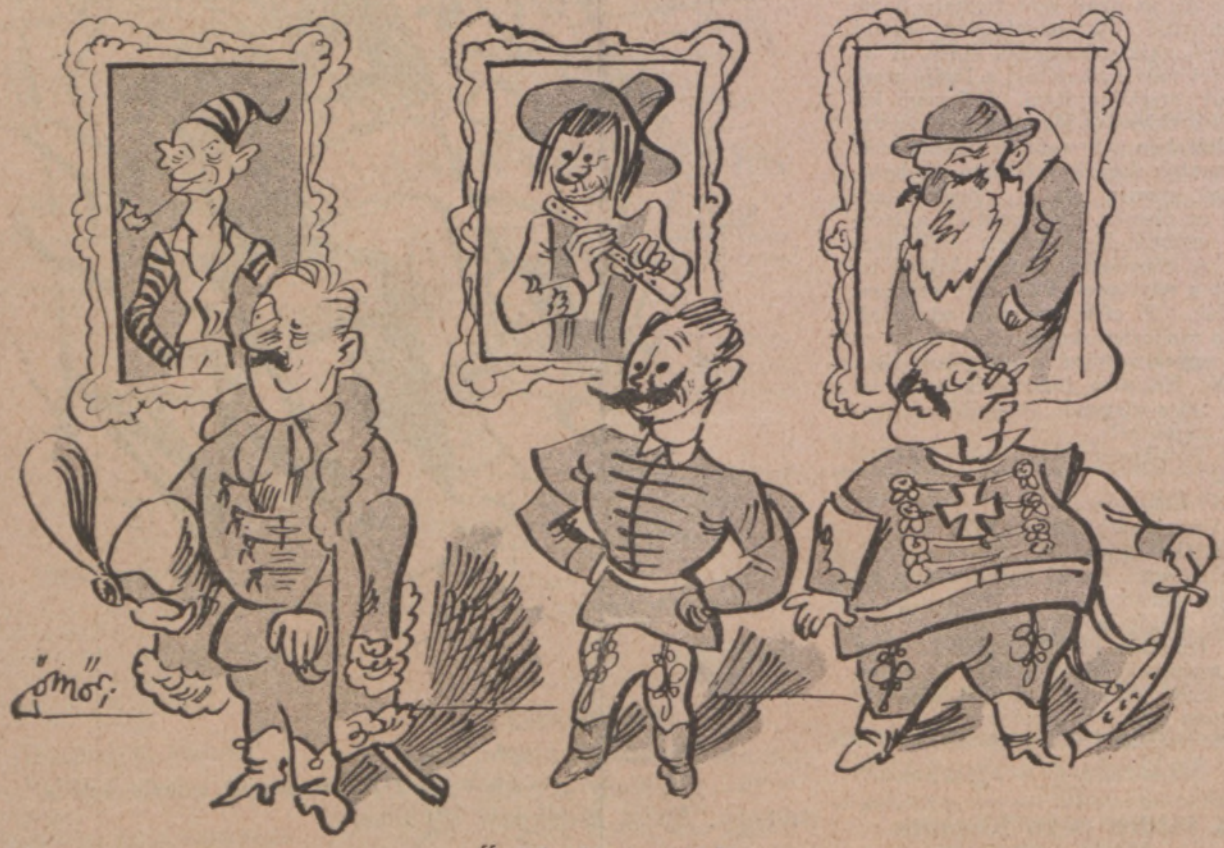

Ősök és unokák

Ha csak az kell!

Dramaturg: Nem használhatom a darabját.

Szerző: Miért, kérem.

Dramaturg: Hiányzik belőle a csattanó.

Szerző: Annyi baj legyen! Majd meghívjuk a premiérre a Bajtársi Szövetséget.

Felvonás közben

A Nagyasszony első előadása alatt az egyik földszinti néző a büffében venni akart valamit, de már minden elfogyott.

— Mi az, hát már semmijük sincs? — méltatlankodott.

— De igen, még kapható egy kis bűzbomba tojással.

Szobrot állítanak Hallernek, Friedrichnek és Gömbösnek

A főváros szoborbizottsága titkos ülést tartott, amelyen elhatározta, hogy a háborút követő idők nagy alakjainak szobrot állít.

Elsősorban *Haller* István neve került szóba, akinek a Numerusz Klauzál-téren állítanak szobrot. Először a Rombach uccába akarták elhelyezni, de a szobor olyan gigantikus méretű, hogy ott nem lett volna helye.

Azután *Friedrich* István szobra felől döntöttek. Friedrich két egyforma szobrot kap, amelyeket a Lánchídon a két kőoroszlán helyére tesznek.

Végül *Gömbös* Gyula emlékének megörökítését határozták el. Az ő szobra a szabadkőműves palota bejárata elé kerül ezzel a felírással: „Mégis mozog a földgömbös" (Epur si MOVE).

A rés

Kedves Borsszem Jankó! Engedje meg, hogy mint az egyetemi tüntetések szenvedő részese hozzászóljak a Bajtársi Szövetség határozatához. Kedden ülést tartottak és kimondották, hogy résen kell lenniök és minden eszközzel megakadályozniok a numerus clausus enyhítését.

Előtte való napon beszakították a fejemet. És még ők beszélnek résről! Szerény nézetem szerint ha már résről van szó, ahhoz csak nekem lehet közöm. A rés az enyém. Most is látható a fejemen. Tisztelettel *egy diák, akit huszan támadtak meg.*

—

Főtárgyaláson

Bíró: Egy óra hosszat hallgatom már ügyvéd úr, de nem lettem okosabb a beszédétől.

Ügyvéd: Ezt nem is vártam, csupán informálni akartam bíró urat.